

[Aage Fogh.]

som helst Tvivl om, at med de Priser, vi har i Øjeblikket paa Korn og andre Varer, og med den Høst, vi heldigt har faaet i Hus, vil Forholdene i indeværende Aar forme sig saadan, at i hvert Fald det store Landbrug, og forhaabentlig det mindre med, vil komme op paa helt andre Procenter.

I Forbindelse med de stærkt svingende Konjunkturer, vi her staar over for inden for vort Landbrug, og ogsaa de stærkt stigende Priser, vi har haft paa andre Omraader, har der meldt sig en anden Vanskelighed, som jeg gerne vil gøre en Bemærkning om. Det er Vanskeligheden for Udstykningen af den danske Jord. Jeg har den bestemte Opfattelse, at det vil være heldigst for alle Parter her i Landet, at vi lægger Forholdene saaledes til Rette, at den Del af den danske Landboudom, der har Lyst til at blive ved den danske Jord, kan faa Lejlighed til at blive derude. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at Lovgivningsmagten maa have Pligt til gennem Lovgivning at lægge Forholdene saadan til Rette, at dette kan muliggøres, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at som Forholdene har udviklet sig i de senere Aar og i de seneste Aar med de stærkt stigende Omkostninger ved Etableringen af Brugene, vil jeg være meget betænkelig ved i Øjeblikket at tilraade Landboudommen at tage de fulde Byggeomkostninger, Startomkostninger ved et Landbrug.

Jeg rejser derfor det Spørgsmaal, om ikke det vil være ret og rimeligt i en Periode som den, vi gennemlever, at genoptage de Principper, vi havde i den oprindelige Jordlovgivning af 1919. I den vanskelige Periode dengang sagde man: vi ønsker at fremme Udstykningen ogsaa i denne Tid, men vi ønsker at gøre det paa en saadan Maade, at en Del af de store ekstraordinære Omkostninger skal den unge Landmand ikke forrente, men have som rentefrit Byggeslaan. Der vil ikke efter min Opfattelse være noget som helst til Hinder for, at man f. Eks. i indeværende Aar kunde sige, at det, det koster ud over 10 000 Kr. at opføre et Statshushandsbrug, skal gives som rentefrit Laan, og jeg vil gerne føje til, at jeg ønsker, at denne Bestemmelse om Rentefrihed for en Del af Laanet saa vidt muligt

burde have tilbagevirkende Kraft for de sidste 1 eller 2 Aar.

Naar jeg gør mig til Talsmand for disse Betragtninger, er det, fordi jeg har den bestemte Opfattelse, at det for alle Parter her i Landet vil være klogt og rigtigt at lægge Forholdene saaledes til Rette, at saa mange som muligt af dem, der har Lyst til at drive Jorden, faar Lejlighed til det. Jeg mener ogsaa, det vil være rigtigt set fra alle Synspunkter, at de Vilkaar, hvorpaa de faar Lejlighed til at drive Jorden, bliver saadanne, at den middeldygtige Mand er i Stand til at klare sig, uden at han behøver at møde med en unormalt stor Kapital ved Bedriftens Start. Derfor henstiller jeg til den højtærede Landbrugsminister at tage op til Overvejelse, om ikke der vil være Mulighed for i Løbet af Vinteren, naar Jordlovgivningen alligevel skal revideres, igen at tage den Bestemmelse med, som vi havde oprindeligt i Jordlovene af 1919.

A. Svensson: Det vil være naturligt for mig at begynde med at rette en Tak til den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister, fordi de paa givne Foranledning har udtalt sig saa klart og utvetydigt om Grænsen. Medens jeg i det hele og store er enig med Ingeniør Højgaard i hans Syn paa Forsvarsspørgsmaalet, kan jeg ikke være enig med ham i hans Omtale af Grænsespørgsmaalet. Vort Standpunkt kan her kun være et eneste, det, der ogsaa er Regeringens: at vi Danske betragter Grænsespørgsmaalet som afgørende løst ved Afstemningerne i 1920.

Jeg kan ogsaa godt udstrække min Anerkendelse til Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Adskillige vil endnu huske, at det ærede Medlem i 1929 udtalte, at „det er af fundamental Betydning at sondre mellem den praktiske Grænsedragning og Myten om den frie Folkeafgørelse“. Denne Udtalelse mødte dengang Modsigelse, ogsaa inden for det ærede Medlems eget Parti. Naar det ærede Medlem forleden fastslog, at vi fra vor Side har intet at diskutere angaaende Grænsen af 1920, fremgaaet som den er af den redeligste, retfærdigste Sindelagsafgørelse, som Europas Historie kender, lyder det jo betydelig anderledes. Imidlertid er